

بسم الله الرحمن الرحيم

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

عطف به نامه شماره ۱۵۵۷/ق مورخ ۱۳۶۴/۶/۲۵:

لایحه تشدید مجازات مرتکبین ارتشاء و اختلاس و کلاهبرداری مصوب ۱۳۶۴/۶/۲۸ مجلس شورای اسلامی در جلسه شورای نگهبان مطرح مورد بحث و بررسی قرار گرفت و نظر شورای نگهبان به شرح زیر اعلام میگردد:

۱- در ماده ۱ تعیین تعزیر نظریه اینکه مرتعین تعزیر نوعا و مقدارا با حاکم است و باید به ما دون الحدیثا شد مگر با موارین شرعی است و تبصره یک این ماده نیز از این جهت مورد اشکال است.

۲- شروع به کلاهبرداری که در تبصره ۲ ماده ۱ مذکور است در صورتیکه نفس عمل جرم و تحت یکی از عناوین محرمه شرعی واقع نباشد شرعا تعزیر ندارد و لذا اطلاق این تبصره باید مقید شود و لازم به تذکر است که ماده ۱۵ مذکور در تبصره ۲ علاوه بر اینکه تبصره ندارد مربوط به کلاهبرداری نیست و احتمالا در اصل مقصود ماده ۱۱۶ بوده است چنانچه ماده ۱۱۶ در مذاکرات صریحا مطرح بوده و نمایندگان محترم به آن رای داده باشند با اصلاح لفظی رفع اشکال میشود.

۳- در ماده ۲ نیز ایراد مذکور در بندیک وارد است.

۴- ایراد بندیک نسبت به ماده ۳ و تبصره ۲ آن وارد است و همچنین اشکال بند ۲ نسبت به اصل ماده و تبصره ۳ آن وارد است و در تبصره ۴ آن نیز الزام قاضی بر صدور قرار با زداخت شرعی نیست.

۵- ماده ۴ نیز از لحاظ اشکال بند ۱ شرعی نیست و ضمنا با توجه به اینکه در مورد مفسد فی الارض طبق قانون مجازات آن که منحصر با عدم هم نیست تعیین شده است و مادامیکه آن با توجه به تعاریفی که در قانون از آن شده است طبق نظریه قاضی تشخیص داده میشود و ذکر جمله در صورتیکه مصداق مفسد فی الارض باشد با عدم محکوم خواهد شد شرعی نیست و با حذف این جمله نظریه اینکه مجازات مفسد فی الارض به تفصیل در قانون مذکور است رفع اشکال میشود.

بیت‌المال

صفحه دوم

شماره ۴۵۲۷
تاریخ ۱۳۴۴/۷/۹
پیوست ندارد

و ضبط اموال نیز در صورتیکه ما حب معین داشته باشیم صحیح نیست و باید به ما حب آن رد شود و اگر مجهول المالک باشد حکم مدقعه را خواهد داشت .
۶- در ماده ۵ و تبصره ۶ آن نیز اشکال مذکور در بند ۱ وجود دارد و در تبصره ۵ آن نیز الزام قاضی بر صدور قرار بازداشت شرعی نیست .
۷- در ماده ۶ نیز اشکال مذکور در بند ۲ باید رفع شود .

دبیر شورای نگهبان

لطف الله ما فی
نظریه